

EDO BRUNNER

EEN AUDI R8 VOOR IEDE

Elke maand rijdt onze columnist Edo Brunner een speciale auto, eentje waarvoor hij wel warm kan lopen. Een open Audi met V10 bijvoorbeeld

HET WAS EEN DAG DAT DE VERkiezingsstrijd voor ons nieuwe kabinet in volle gang was: elke avond op *tevee* debatten over onze toekomst en ze willen eigenlijk allemaal hetzelfde. Bezuinigen en veiligheid. Wat een *bullshit*.

Had Wouter Bos ons niet beloofd dat de immense donaties van de staat aan Fortis en ING en ABN een lening waren? Dat geld krijgen we dan toch gewoon weer terug? Weg staatsschuld! En de veiligheid? Jeremy had er vorige maand een topcolumn over, hij schreef precies wat ik ook al heel lang dacht. Ik zeg altijd maar zo: 'Veiligheid, smeiligheid!' Oftewel: vliegtuigen vallen toch wel uit de lucht en mensen maken elkaar al eeuwen dood om niks. Waarom zouden we dat nu dan ineens kunnen veranderen? Wanneer je dit leest, hebben we misschien wel een nieuwe regering, een coalitie met wederom CDA, nu samen met VVD en de PVV.

Hou je vast, want dat wordt een feest. Weer nog eens net geen vier jaar die flapdrol met z'n brillette aan de leiding. Maar dan nu gesteund door een volkomen losgeslagen wandelende spoiler en een corpsbal die waarschijnlijk nog nooit met een vrouw intiem is geweest. Dat word lachen! Binnen de kortste keren vallen ze elkaar weer af en draaien ze elkaar weer loeren en maken ruzie via de pers en de media.

En die arme Job Cohen? Die vinden we terug in de instortende gewelven van de Noord-Zuidlijn, in zijn geliefde stad Amsterdam, waar hij wanhopig probeert vrienden te maken met andere zwervers en bedelaars omdat hij ook een slokje vanillevla wil uit het gebutste pak dat naast een overvolle vuilnisemmer staat – omdat de vuilophaaldienst wéér staakt, omdat ze wéér nog meer geld willen. Waar is de tijd gebleven dat arbeiders hun plaats kenden en wisten dat ze arme sloebbers waren en nooit meer zouden verdienen dan een schrale koperen habbekrats om de verklonterde poepresten van hun billen te krabben?

Misschien dat we, na de komende verkiezingen, de kloof tussen arm en rijk kunnen verbreden. Een tijdperk als de Middeleeu-

wen. Waar de rijken de armen afslachten en uitbuiten en tot op het bot laten verpieteren zodat ze wat er van hen over is, kunnen gebruiken om het land mee te bemesten. En het liefst ook inclusief alle allochtonen want dan is De Witte Pruik ook gelukkig en kan de coalitie zegevieren.

Van de week zag ik op televisie een programma met John Williams van RTL4, over een relatiecrisis van een man en een vrouw uit een werkersmilieu. De man, die een soort emotionele holbewoner was, vluchtte altijd als hij boos was in zijn opgefokte, uitgebouwde, verlaagde en gepimpte weet-ik-veel-truttschuddertje dat door moest gaan voor een auto. Dan ging hij, om in zijn hoofd tot rust te komen, keihard scheuren en

metaal en achter me het bloedstollende geschreeuw te horen van een V10. Wat een acceleratie en een snelheid! Eén brok gecontroleerde *power*. En dat geluid!

Doordat het achterrautje in de kap open kan, en je op die manier nog extra kunt genieten van het brullen van de motor, is de radio in deze bolide een overbodigheid geworden. Opzettelijk in tunnels dat raampje open. Door de stad in een te lage versnelling om dat blok heerlijk dramatisch te laten huilen. Fantastisch! En een dikke hoera voor Audi dat mannen van mijn postuur prima kunnen toeven in deze bolide.

Dan de wonderschone carrosserie. Die valse, puntige neus en die agressieve koplampen, de asociale luchtinlaten in de zijscherm-

'Terwijl ik in deze kar rondtoerde, had last van. Ik had geen honger, geen dorst ik niet meer aan mijn agenda en mijn

keiharde housemuziek draaien waarbij hij overigens al eens eerder een gehoorbeschadiging had opgelopen. Ik viel bijna van de bank van het lachen toen de emotionele begeleidster van dit geval ook nog eens zei dat het een heel goed idee was om op die manier met je woede en je frustratie om te gaan. Te vluchten dus, en als een debiel door de wijk te scheuren terwijl de kinderen op straat spelen. Topidee!

Maar ineens kon ik me bij dat vluchten wel iets voorstellen. Ik heb twee dagen zonder te eten en minimaal te drinken in een Audi R8 cabrio rondgereden. Non-stop was ik op de weg. Hoeveel bekeuringen ik ga krijgen, is nog een raadsel, en of ik mijn rijbewijs mag houden ook. Maar wat een heerlijkheid om opgesloten te zitten in de cocon van koolstofvezel en leer en glimmend

men achter de deuren en de ronde aerodynamische vormen – met hier en daar toch net dat scherpe randje, oef! Sexy! En als klap op de vuurpijl die hele dikke, vette kont die doet denken aan de kont van de Murciélagó. Geweldig!

Terwijl ik in deze kar rondtoerde, had ik nergens meer last van. Ik had geen honger, geen dorst en ook dacht ik niet meer aan mijn agenda en mijn afspraken voor volgende week. Het was zelfs geen straf om in de file te staan. Maar ook hoefde ik twee hele dagen niet meer te denken aan het nieuws en het politieke geneuzel in Den Haag. Het kon me niets meer schelen, ik dacht niet eens meer aan de lege woorden van Mark Rutte, JP de MP en de man wiens naam niet genoemd mag worden. Ik hoorde alleen nog maar de motor en ik zag alleen nog maar het

REEN

witgrijze lijnenspel, en ik vrat alleen nog maar asfalt. Ik zou voor altijd hebben kunnen blijven rijden.

Vluchten voor alles, weg van de maatschappij. En ineens dacht ik dat de man van de televisie gelijk had. Je kunt vluchten in je auto. Maar de man van de teevee was uiteindelijk elke keer terug naar huis gekomen. Volgens mij niet omdat ie zo'n leuke vriendin had, want die zat alleen maar de hele tijd aan zijn kop te zeuren over trouwen en kinderen krijgen. Thuis was hij de klos, daar zat hij klem, in de valstrik der valstrikken. Langzaam maar zeker werd alles hem ontnomen: zijn vrijheid, zijn waardigheid en zijn mannelijkheid, en *last but not least* zijn scharminkelauto. Onder druk van de televi-

ik nergens meer en ook dacht afspraken'

siemakers moest 'de mooiste dag van zijn leven' betaald gaan worden van de, na verkoop, schamele opbrengst van zijn vervoermiddel.

Toen kreeg ik medelijden met hem. Het is dat ik het niet kan financieren, maar je zou hem toch zo een Audi R8 geven om te kunnen vluchten. Dat is waarschijnlijk dan toch die onverbetelrijke rooie, linkse kant in mij: dat ik vind dat iedereen een Audi R8 zou moeten krijgen, van de staat – ook al leek mij de heer in kwestie niet van het stemmende soort, en als hij al de moeite zou nemen naar de stembus te gaan, dan vrees ik dat hij op de PVV zou stemmen. Maar dat maakt me dan eigenlijk niet eens uit. Ach, wat ben ik toch een socialist. De barricades op, de banken plat en iedereen een R8!

